

Ήμουνα εκεί

ΕΥΓΕΝΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Στα 27 χρόνια που μένω στην Αθήνα έχω συμμετάσχει σε πολλές διαδηλώσεις. Παραβρέθηκα πάρα πολλές φορές στο Σύνταγμα κρατώντας ένα πανό και φωνάζοντας συνθήματα. Βρέθηκα κοντά στο κόσμο που ξεσηκώθηκε και απέδειξε έμπρακτα την αφοσίωση μου και το πιστεύω μου στο δίκιο του αγώνα. Πέρασαν όμως τα χρόνια ,γέρασα και ίσως αφέθηκα λίγο στην γλύκα του καναπέ. Στην συμπαράσταση ,στους αγωνιστές, αλλά από μακριά και αγαπημένα. Στην τάση ,πολλών αριστερών, να δώσουν την ευχή τους από την ασφάλεια της απόστασης .Ξεκινήστε δηλαδή την επανάσταση αλλά χωρίς εμένα .Ξαναβρέθηκα στους δρόμους αλλά αραιά και πού και χαλάρωσα υπερβολικά πολύ. Λάθος μου και δυστυχώς ,σαν και εμένα υπάρχουν πολλοί αριστεροί που απομακρύνθηκαν από τον αγώνα.

Τα τελευταία γεγονότα ,τόσο του καλοκαιριού με το κίνημα των αγανακτισμένων αλλά η συνεχιζόμενη υποδούλωση της χώρας μας με έκανε να ξαναγυρίσω στα παλιά. Στην συμμετοχή μου στα κοινά και στην διεκδίκηση ,μαζί με τους αριστερούς ,εκεί ,στις πρώτες γραμμές των καταπατημένων δικαιωμάτων μας.

Σήμερα έβαλα τα αθλητικά μου παπούτσια ,πήρα το Maalox και την προστατευτική για τα δακρυγόνα κρέμα και ξεκίνησα. Βρέθηκα μπροστά στο Υπουργείο Υγείας εκεί στην Αριστοτέλους. Συνάντησα πολλούς συναδέλφους από τα άλλα αθηναϊκά νοσοκομεία αλλά και από την επαρχία. Βρεθήκαμε δέκα από το ΚΑΤ. Σε μία ώρα προστέθηκαν άλλοι 30 κάτω από το πανό μας. Δίπλα μας περνούσαν πολλά άλλα σωματεία .Εργαζόμενοι σε διάφορες άλλες υπηρεσίες δημοτικές ,κρατικές και ιδιωτικές. Ενωμένοι κάτω από το κοινό σύνθημα να σηκωθούν και να φύγουν αυτοί που μας έχουνε φέρει σε αυτό το χάλι. Τα συνθήματα ήταν όμορφα, κατανοητά και εύκολα:

“Εδώ ,εδώ και πάλι εδώ πάρτε το μνημόνιο και φύγετε από εδώ. Ούστ!”

“Γιωργάκη, Λοβέρδο και όλη η συμμορία θα σας χειρουργήσουμε χωρίς αναισθησία”

“Λαέ εσύ που βλέπεις την πορεία όταν χρειαστείς δεν θα έχεις χειρουργεία”

Όλους εκεί τους ένωσε η αδικία και η αγανάκτηση. Η κρίση άδειασε όλων μας τα πιάτα. Η ανεργία και η εφεδρεία χτυπάει όλους μας. Ένοιωσα πολύ όμορφα επειδή δεν ήμασταν λίγοι και γραφικοί. Ο κόσμος μας έβλεπε και μας χειροκροτούσε. Φώναζε μαζί μας τα συνθήματα μας έχοντας έντονη συμμετοχή. Δεν αντέχουμε άλλο την υποδούλωση της χώρας μας, στους ξένους , από τους ανίκανους μας πολιτικούς .Από τους ,γεμάτοι έπαρση, πρασινοφρουρούς που δηλώνουν ότι εκπροσωπούν τον λαό αλλά καθάρισαν για πάρτι τους και κρατάν σφιχτά τις καρέκλες τους. Από αυτούς που κρύβονται ,πίσω από τα ΜΑΤ, επειδή φοβούνται πλέον την επαφή με τον λαό.

Έφτασα σπίτι μου πτώμα και χωρίς φωνή, αλλά δεν κατάλαβα πότε πέρασαν πέντε ώρες στους δρόμους. Σήμερα η πορεία με έκανε περήφανη για τους συνανθρώπους μου. Εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο αντέδρασε και δεν φοβήθηκε να βγει όσες απειλές και να έχει ακούσει για επεισόδια και δακρυγόνα. Και σήμερα υπήρχαν δακρυγόνα και έπεσε ξύλο αλλά δεν θα μας πποήσουνε. Όσους τραμπούκους και κουκουλοφόρους να βάλουνε θα ξαναβγούμε στους δρόμους. Λαός ενωμένος ποτέ νικημένος!